

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Προσφυγικός Λόγος

Μέρος 1^ο

Αρχές του 21ου αιώνα και όλοι μας βιώνουμε πάλιν, ένα δράμα αιώνων, συνεχώς επαναλαμβανόμενο και καθώς φαίνεται για μια ακόμη φορά έντονο και βαθιά λυπηρό. Το προσφυγικό ζήτημα με την κορύφωση του στη ανατολική Μεσόγειο και φυσικά πρώτο αποδέκτη της Ευρώπης την πατρίδα μας και συγχρόνως σε μικρότερα πλέον ποσοστά, καθώς φαίνεται, την Ιταλία, νότια Γαλλία και Ισπανία. Κατατρεγμένοι πρόσφυγες στην πλειοψηφία τους, άνθρωποι διωγμένοι από τις πατρίδες τους, εξ αιτίας της πολιτικής συγκυρίας και των συμφερόντων των πολιτισμένων λαών του δυτικού κόσμου. Γεωστρατηγικά συμφέροντα καθώς και ο έλεγχος του πλούτου μέσω των πλουτοπαραγωγικών πηγών ενέργειας (πετρέλαια, φυσικό αέριο, χρυσός κλπ) δημιούργησαν την περίφημη «αραβική άνοιξη», μια πενταετία πριν, αρχής γενομένης από τις χώρες της βόρειας Αφρικής. Αυτό μετά την Αίγυπτο, επεκτάθηκε στη Συρία, η οποία πάντοτε αποτελούσε αγκάθι για τα σχέδια των δυτικών ενώ παράλληλα γέννησε το τέρας του Ισλαμικού Κράτους, το οποίο ανατράφηκε και ενδηλώθηκε στην αγκαλιά όλων εκείνων των δυνάμεων που έχουν συμφέροντα από την διάλυση της Μέσης Ανατολής και των κρατών της, των κυβερνήσεων της προς όφελος τους.

Είναι εκ περισσού να επαναλάβω και εγώ τα γεγονότα που συνέβησαν και συμβαίνουν καθημερινά στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, όπου η αρχαία Ρωμαϊκή τακτική του «διαίρει και βασίλευε» κυβερνά και σαν απότοκος της όλης αυτής κατάστασης η προσφυγιά και η δυστυχία. Εμείς οι Έλληνες και ο γράφων, κάτι ξέρουμε από προσφυγιά, καθώς η οικογένειά μου και από τις δύο πλευρές ήταν πρόσφυγες και μάλιστα πρώτης γενεάς. Η «οδύσσεια» των Ελλήνων της μικράς Ασίας κράτησε από 30 μέχρι πάνω από εβδομήντα χρόνια, για τους Έλληνες που κινήθηκαν προς την τσαρική τότε Ρωσία. Παρά το γεγονός ότι οι Έλληνες, όπως και οι Ρώσοι ήταν χριστιανοί ορθόδο-

ξοι εν τούτοις η εγκατάστασή τους στον προσωρινό τόπο, κυρίως μετά τη λήξη του ρωσοτουρκικού πολέμου του 1878, στις παραθαλάσσιες περιοχές του νοτιοδυτικού Καυκάσου, έγινε με την μεγαλύτερη δυνατή προσοχή.

Η τήρηση των νόμων και των εθίμων ακόμα περιλαμβάνεται στην ένταξη των Ελλήνων στον Καύκασο, την Ρωσία όμως με μια μικρή λεπτομέρεια, ότι δηλαδή όλα έπρεπε να λειτουργούν στα πλαίσια του ρωσικού Πασλαβισμού, με τό ότι σήμαινε αυτό για τις Ελληνικές κοινότητες της περιοχής εκείνης και της εποχής εκείνης.

Στην αρχή και προσωρινά για λίγα χρόνια λειτούργησαν Ελληνικά σχολεία και εκκλησίες τα οποία εν συνεχεία μετατράπηκαν σε αμιγώς ρωσόφωνα όπως και οι εκκλησίες, όπου Ρώσοι ορθόδοξοι ιερείς αντικατέστησαν τους Έλληνες και κατά συνέπεια η Ελληνική γλώσσα άρχισε σιγά-σιγά να εκλείπει ως διδακτέα και διεσώθη μόνο η Ποντιακή διάλεκτος ή οποία ομιλούνταν στα σπίτια των Ελλήνων κατοίκων των περιοχών εκείνων. Οι Έλληνες έστω και κάτι από αυτές τις συνθήκες και κάτω από το τσαρικό καθεστώς, απομακρυσμένοι από τα κέντρα εξουσίας της Ρωσίας εντάχθηκαν κοινωνικά, δημιουργώντας δικές τους ενώσεις, έφτασαν μάλιστα μέχρι του σημείου να δημιουργήσουν και δικό τους εθνικό κόμμα μέσα στα σπλάχνα του ρωσικού κράτους. Η μεγάλη σοβιετική επανάσταση του 1917 βρίσκει τους Έλληνες των περιοχών του Τουαψέ, Κάρς, Νοβοροσίσκ, Βατούμ κλπ. πολιτικά αντίθετους προς τους μπολσεβίκους, άλλους μάλιστα με ψήγματα και εμμονές στο τσαρικό καθεστώς τη δε μεγάλη τους πλειοψηφία, στους σοσιαλιστές μενσενίκους. Στον αέρα επλανάτο η οσμή της επερχόμενης σύγκρουσης και εν συνεχεία του πρώτου προσφυγικού ρεύματος του έτους 1917 και πριν την έκρηξη των αιματηρών γεγονότων και των σφαγών του έτους 1918.

Ακόμα και όταν οι Έλληνες, από το τέλος της δεκαετίας του είκοσι, πήραν τον δρόμο της εξορίας, κανένας διεθνής οργανισμός ή η «μητέρα πατρίδα» δεν

έκανε κάτι για να απαλύνει τις τεράστιες ταλαιπωρίες, τις αδικίες φυλακίσεις, τον θάνατο των Ελλήνων που στην πλειοψηφία τους ήθελαν να γυρίσουν στην Ελλάδα! Κατά καιρούς μικρές ομάδες κατάφεραν να λάβουν άδειες εξόδου μετέπειτα βέβαια από τις σοβιετικές αρχές και κυρίως χαρτιά από το Ελληνικό προξενείο, για να πραγματοποιήσουν το αρχέγονο (έτσι που είχε καταντήσει πιά) όνειρο της μόνιμης εγκατάστασης τους στην μητέρα πατρίδα. Στο σημείο αυτό, για να είμαι ακριβοδίκαιος, παρότι προέρχομαι από μία τέτοια οικογένεια, δεν ομιλώ για επιστροφή ή επανεγκατάσταση στη μητροπολιτική Ελλάδα, διότι η αρχαία εγκατάσταση των Ελλήνων στις περιοχές του Πόντου και της Μικράς Ασίας, χάνεται στα βάθη των αιώνων και ανάγεται στους μεγάλους αποικισμούς των Δωριέων, Ιώνων και Αιολέων, πριν ακόμη και την πρώτη χιλιετία, πριν την απαρχή της χριστιανικής χρονολόγησης. Οι εκδιώξεις των Ελλήνων από τους τόπους εγκατάστασής τους στο ρωσικό έδαφος μετά το έτος 1878, έγιναν προς δύο κατευθύνσεις, η μάλιστα προς την Ελλάδα, όπου κατά κύματα οι Έλληνες έφευγαν μέχρι και το έτος 1922 και η δεύτερη λίγα χρόνια μετά για όσους παρέμειναν στη Ρωσία, και φυσικά μετά την επικράτηση του υπαρκτού σοσιαλισμού μετά την μεγάλη ρωσική επανάσταση του 1917. Ο Στάλιν, στα πλαίσια της «εκκαθαριστικής» πολιτικής του, προέβη σε εκτοπισμούς Ελληνικών αλλά και άλλων

εθνικών πληθυσμών σε άλλες περιοχές του μεγάλου και αχανούς κράτους του, όπως το Καζακστάν, Ουζμπεκιστάν αλλά και σε περιοχές της Σιβηρίας, όπου όμως ήδη υπήρχαν μικρές Ελληνικές κοινότητες και πριν το έτος 1878. Για όλα όσα συνέβαιναν την εποχή εκείνη, στη Ρωσία και την Ελλάδα και το προσφυγικό ζήτημα των Ελλήνων, δεν υπήρχαν ομαδικές διαμαρτυρίες, απαιτήσεις, απεργίες. Οι εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων προσφύγων μόνοι τους βρέθηκαν να παλεύουν χωρίς βοήθεια. Σήμερα, για όσους λοιπόν καταφέραμε (ακριβέστερα οι οικογένειές μας παλαιότερα) να εγκατασταθούμε στην μητέρα πατρίδα και έχοντας πλέον, όσοι επίσης τα καταφέραμε, να δομήσουμε τις ζωές στα πάτρια εδάφη, παρακολουθούμε τις εξελίξεις με τα θέματα των προσφύγων με ανάμικτα συναισθήματα.

Και όταν λέγω ανάμικτα συναισθήματα, εννοώ ότι είμαστε στη διαδικασία σύγκρουσης της απόλυτης λογικής των αριθμών και των συμφερόντων με το συναίσθημα μας. Συγκρούεται η ασφάλεια και η γνώση με το ανθρώπινο συναίσθημα και την έμπρακτη ανθρώπινη προσφορά. Η σύγκρουση είναι αυτή είναι σοβαρή και σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζεται το προσφυγικό ζήτημα σε σχέση με όλες του τις παραμέτρους, καθώς επίσης και με την ταυτότητα και το modus vivendi των άτυχων αυτών ανθρώπων...

Συνεχίζεται την επόμενη εβδομάδα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Australian registered Greek Lawyer entitled to practice Greek Law

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύνδευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

- Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
- Γονικές Παροχές, θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
- Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμά-

- των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαβατήρια.
- Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
- Πληρεξούσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
- Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαριθμού κα-

- θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
- Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000